

Để viết tốt hơn các em cần phải luyện tập chăm chỉ cũng như tham khảo thêm ở các đoạn văn mẫu Trình bày nghệ thuật miêu tả các loài chim trong văn bản “Lao xao” của Duy Khán lớp 6 tại chuyên trang của chúng tôi. Nó sẽ giúp các em có thêm nhiều kiến thức về Trình bày nghệ thuật miêu tả các loài chim trong văn bản “Lao xao” của Duy Khán lớp 6 ý nghĩa phong phú và những từ ngữ hay hơn để áp dụng vào đoạn làm của mình.

Dưới đây là một số đoạn văn Trình bày nghệ thuật miêu tả các loài chim trong văn bản “Lao xao” của Duy Khán lớp 6 ngắn gọn, có ý nghĩa nhất được chia sẻ miễn phí, hỗ trợ các em ôn luyện hiệu quả. Mời các em học sinh cùng quý thầy cô tham khảo.

Đoạn văn Trình bày nghệ thuật miêu tả các loài chim trong văn bản “Lao xao” của Duy Khán số 1

Trong những truyện viết về thiếu nhi, viết cho thiếu nhi, "Tuổi thơ im lặng" của Duy Khán là một tác phẩm đặc sắc. Kỉ niệm tuổi thơ, cảnh sắc làng quê, cuộc sống và hình ảnh con người hồn hậu, chất phác nơi xóm thôn... được tác giả kể lại với bao tình quê vui đầy. Quê hương ông tuy còn nghèo khó, bà con còn lam lũ vất vả, nhưng giàu sức sống bền bỉ và mang đậm bản sắc văn hóa độc đáo của vùng Kinh Bắc, của miền quê sông Cầu, sông Thương rất đáng yêu.

Văn của Duy Khán rất hồn nhiên, hóm hỉnh. Có lúc ông chợt nhớ rồi lặng lẽ băng khuâng. Kí ức tuổi thơ như những đóm lửa lập lòe trong tâm hồn ông. Đoạn "Lao xao" trích trong "Tuổi thơ im lặng" nói về vườn quê chớm hè và thế giới loài chim trong bầu trời và tâm hồn bầy trẻ nhỏ. Màu sắc, âm thanh nơi làng quê cứ lao xao mãi trong lòng mỗi chúng ta.

"Giời chớm hè" như đem lại vẻ đẹp và sức sống mạnh mẽ cho vườn quê. "Cây cối um tùm. Cả làng thơm". Chỉ 2 câu văn ngắn 7 chữ mà Duy Khán gợi lên một thế giới màu xanh và hương hoa của cây trái. Mỗi loài hoa có một nét đẹp riêng, một "tiếng nói" riêng. Là sắc "trắng xóa" của hoa lan nở. Là dáng "bụ bẫm" của hoa móng rồng "thơm như mùi mít chín...". Là vẻ xinh xinh "mảnh dẻ" của chùm hoa giẻ. Hương hoa của vườn hè như gọi ong bướm bay về. Vì sinh tồn, và tranh giành hơn thua, bầy ong "đánh lộn nhau" để hút mật hoa. Lũ ong vàng, ong vò vẽ, ong mật có khác gì con người trong cuộc mưu sinh? Bầy ong còn táo tợn "đuổi" đàn bướm. Bướm "hiền lành" phải bỏ chỗ lao xao, rủ nhau, "lặng lẽ bay đi". Cảnh bướm hoa, ong bướm trong vườn hè không chỉ nói lên vẻ đẹp, sức sống dào dạt nơi vườn hè mà còn thể hiện một cách hồn nhiên cuộc tranh giành mưu sinh và tồn tại của thiên nhiên tạo vật mà Duy Khán đã "nghe" được, đã "cảm" được.

Đoạn văn Trình bày nghệ thuật miêu tả các loài chim trong văn bản “Lao xao” của Duy Khán số 2

Nổi bật trên bức tranh cảnh sắc mùa hè tươi đẹp là hình ảnh của các loài chim. Không biết cơ man nào là chim, tưởng như đây là khoảng trời của riêng chúng. Đầu tiên là những loài chim quen thuộc với làng quê và cũng rất gắn bó với cuộc sống của con người: chim, lành. Chúng gồm đủ các chủng loài khác nhau: Từ con bồ các đến chim ri, ròi sáo sậu, sáo đen, tu hú, chim ngói, chim nhạn... Chúng họp thành một thế giới hồn hậu, đáng yêu với những âm thanh rộn rã, tung bùng. Ta giật mình trước tiếng kêu vẳng tai của chú bồ các “các... các... các...”, nhưng cũng cười thú vị trước sự hốt hoảng “vừa bay vừa kêu cứ như bị ai đuổi đánh” của nó. Ta lâng lâng trước tiếng hót vui tai của chú sáo sậu, sáo đen, và thích thú trước âm thanh “tọc, tọc” học bắt chước tiếng người của con sáo nhà bác Vui. Rồi âm thanh náo động tung bùng, da diết của tiếng chim tu hú như gọi về, như đánh thức trong ta bao hoài niệm, khiến lòng ta bồi hồi. Tiếng chim tu hú trong đoạn văn gọi cho người đọc nhớ tới những mùa vải chín ngọt, gọi nhớ tới cả tiếng chim tu hú trong đoạn thơ của Bằng Việt. Tiếng tu hú sao mà tha thiết thế Tu hú ơi chẳng đến ở cùng bà Kêu chi hoài trên những cánh đồng xa hoà vào những âm thanh rộn rã trên những ngọn cây, những đồng lúa, văng vẳng tiếng chao cánh của lũ chim ngói sạt qua, tiếng “chéc, chéc” của mấy chú nhạn vùng vẫy tít tận mây xanh. Rồi bỗng vang lên mấy tiếng “bìm bịp” của mấy con bìm bịp núp trong bụi cây. Những tiếng kêu thật náo lòng. Có lẽ, bao nhiêu nỗi oan ức mà nhân gian gán cho nó không gột rửa được hoá thành nỗi niềm gửi vào cả mấy tiếng kêu u uất, nặng nề đó. Thật tội nghiệp cho con bìm bịp, nó cũng là một giống chim hiền mà suốt ngày đêm cứ phải âm thầm chui rúc trong mấy bụi cây, chẳng dám vui vầy cùng họ hàng nhà chim. Gắn bó với cuộc sống của con người, những loài chim lành đã được nhà văn nhìn nhận bằng con mắt đầy thiện cảm, và mỗi thiện cảm ấy của ông truyền rất nhanh vào người đọc, khiến họ thấy gắn bó với các loài chim, với thiên nhiên, với làng quê. Để tô thêm vào bức tranh thiên nhiên phong phú của làng quê, có hình ảnh của những con diều hâu đáng ghét chỉ biết rình trộm gà, hình ảnh của những con quạ xấu xí đáng khinh với cặp mắt “lia lia, láu láu” dòm ngó vào chuồng lợn, rồi lũ chim cắt ác độc đã xia chết bao nhiêu con bồ câu hiền lành. Chúng là những loài chim ác nhưng chúng là một phần của thế giới các loài chim, một phần của sự sống. Mặc dù chúng hiện lên qua cái nhìn đầy ác cảm của nhà văn nhưng thiết nghĩ cũng không thể thiếu được chúng. Bởi thiếu chúng, làm sao có những cảnh tượng vui mắt của trận đánh của lũ Chèo Béo trị lại chim ác. Những cảnh tượng ấy làm cho bức tranh sinh hoạt của thế giới các loài chim thêm sống động, hấp dẫn. Phải gắn bó sâu sắc với làng quê, với thiên nhiên làng quê đến thế nào, phải yêu mến và

trân trọng thiên nhiên và cuộc sống làng quê đến nhường nào, Duy Khánh mới có thể viết được những trang văn đặc sắc như thế.